

[Arbejdsministeren]

ne på bordet og analysere retspraksis, og så kan vi på baggrund heraf naturligvis drage vores konklusioner.

Jeg gør opmærksom på, at jeg sluttede af med at sige i mit første indlæg, at når jeg afviste forslaget, så var det ikke af principielle grunde, men netop fordi jeg mener, det er lige en postgang for tidligt at drage konklusioner i forhold til vedtagelsen i 1990. Mon ikke vi skulle foretage en sådan analyse og så i øvrigt vende tilbage til sagen ved en senere lejlighed.

Jeg er bestemt ikke afvisende over for, at der kan være et behov for at lægge op til en strengere strafudmåling, for, som jeg sagde flere gange i mit første indlæg, det skal ikke kunne betale sig at fuske med arbejdsmiljøreglerne, det skal det bestemt ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 62:

Forslag til folketingsbeslutning om ny produktion og jobskabelse i private virksomheder.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Fremsat 5/2 92).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Arbejdsministeren (Kirkegaard):**

Jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at Danmarks rekordhøje ledighed ikke kan afskaffes gennem en enkelt foranstaltning, men at der tværtimod er brug for en bred vifte af tilbud. Jeg kan i øvrigt her gøre opmærksom

på det fremragende forskningsarbejde, der er blevet præsenteret i løbet af denne uge med ganske mange spændende bud på, hvordan ledigheden kan nedbringes.

Jeg er også enig i, at der er behov for nye produktioner, nye virksomheder og dermed også nye arbejdspladser.

Så er jeg imidlertid bange for, at enigheden hører op. Det, vi har brug for, er ikke nye løntilskudsordninger. Vi har allerede mulighed for at støtte private virksomheder, hvis der ansættes en ledig. Her er arbejdstilbudsordningen efter min opfattelse et meget vigtigt instrument. Det samme gælder reglerne i loven om den kommunale beskæftigelsesindsats, som bl.a. gør det muligt at give private virksomheder løntilskud til ansættelse af ledige med ca. 41 kr. i timen.

Den ordning, der her bliver foreslået, har vi tidligere stiftet bekendtskab med i en lidt anden udformning. Den tidligere socialdemokratiske jobskabelsesordning skabte, selv om arbejdsmarkedsnævnene var inde i billedet, store problemer med konkurrenceforvridning. Der skabtes heller ikke mange nye arbejdspladser via jobskabelsesordningen, og det må jo dog være hovedformålet med en sådan ordning. Resultaterne af jobskabelsesordningen stod altså ikke mål med problemerne, og derfor afviklede den borgerlige regering da også ordningen.

Der er i forslaget til folketingsbeslutning lagt op til mange komplicerede afgørelser. Det gælder spørgsmålet om produktionens karakter for at undgå, at der bliver tale om konkurrenceforvridning, og det gælder spørgsmålet om nettoudvidelse af virksomhedens samlede beskæftigelse. Det ser bestemt ikke ud til at blive en enkel ordning.

Med hensyn til spørgsmålet om konkurrenceforvridning vil jeg endvidere tillade mig at tage forbehold over for, om den foreslåede ordning er i overensstemmelse med de EF-retlige regler om statsstøtte. Der er reelt tale om en kombination mellem en løntilskudsmodel og en direkte produktionsstøtte. Efter EF-reglerne er det ikke tilladt at yde statsstøtte, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, så samhandelen mellem medlemsstaterne påvirkes.